

Sortida a les Mines de la Galena

22 de febrer de 2014

El matí es va llevar magnífic. Sol brillant i gens de fred en aquest febrer tant canviant. Jo havia expressat a la Jorgina els meus dubtes sobre si muntar o no la sortida. Quan em reuneixo amb persones experimentades, geòlegs, col·leccionistes veterans etc. acostumats a la recerca de minerals per les zones mineres més acreditades, procuro aprendre de les seves experiències, donat que jo no he tingut ni el temps ni els diners per permetre-me-les. Davant la vivència de haver explorat i picat a llocs mítics de la mineria, potser el que oferíem en la sortida d'avui els hi semblaria poc als assistents.

Anàvem a visitar una zona molt poc coneguda, malgrat estar a tocar de la conurbació de Barcelona. Fins i tot les petites explotacions històriques de la mineria barcelonina, ubicades a la serra de Collserola eren més conegudes que no pas aquesta. El punt del nostre interès s'ubica a la part més meridional de la part de la Carena Costera, en l'anomenada Serralada de Marina, Terme municipal de Santa Coloma de Gramenet. I per això ens varem citar al cor del barri de El Fondo; un maremàgnun en un dia de mercat com aquell dissabte, però un punt fàcil de trobar pels companys que s'apropaven amb Metro o volien estacionar el vehicle propi.

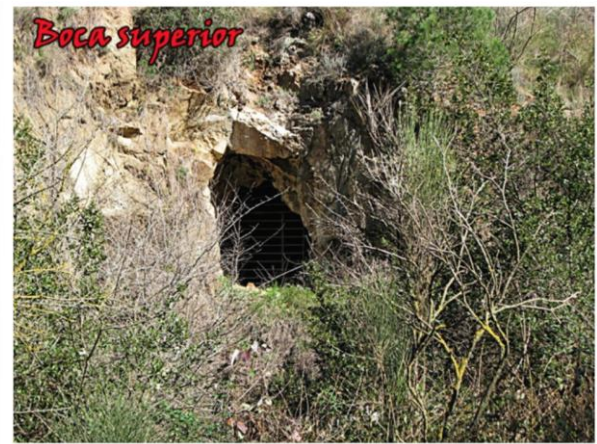
D'allà cap als vehicles, i camí del barri de Singuerlin. Aquest és el barri on van sorgir fa molt de temps les famoses fluorites globulars, la fama de la qual ha ressorgit en els darrers mesos a causa de haver-ne fet petites troballes de material fresc i molt més acolorit. Però aquest no era l'objectiu del dia. L'objectiu eren unes boca mines conegudes històricament a la comarca de El Barcelonès com les Mines de la Galena, del Xincò o del Torrent d'en Quadres, avui pràcticament oblidades.

Mentre caminàvem cap a les boca mines, els mateixos marges del Camí dels Minerals ens van possibilitar la troballa d'ortoses a la paret de granit, molt meteoritzat. Es dona la particularitat que aquestes ortoses, de dos a tres centímetres i molt regulars en la seva forma, cristal·litzen tot seguint la macla de Karlsbad, que es podia apreciar molt clarament. Aquest camí en molts dels punts ens ofereix una perspectiva perfecta de la veïna Pedrera Asland, de Montcada i Reixac; lloc on tantes estones d'afició havíem passat.

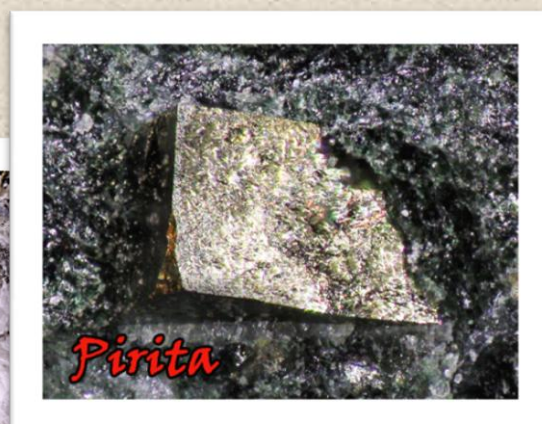
Situades al Camí de la Font d'en Quadres, a uns vint minuts a peu de la Font de l'Alzina, la publicació **Les Mines de la Serralada de Marina**, editada l'any 2000 pel Grup d'Espeleologia de Badalona, les topografia i les descriu com un grup de tres boca mines, dues d'elles superposades i una tercera, la més llarga, situada per sota del nivell del camí, en el torrent. Les úniques visibles són les dues boques superposades. La tercera ha estat engolida per la vegetació i no la varem poder ni tant sols visualitzar.

Es tracta d'explotacions artesanals que possiblement fossin abandonades cap a principis de segle XX (1907), quan es va comprovar que la potència de les vetes de galena no la feien rentable. Ens va ser possible penetrar a la boca inferior a través d'una entrada força angosta. Tot prenent les mesures de seguretat adients, varem comprovar que es tracta d'una mina a peu pla, sense massa entrebancs. La petita sorpresa va venir després d'observar minuciosament l'entorn. Els frontals i els al·lots projectats sobre parets i sostre van permetre observar les vetes, encara brillants, de galena, i les grans pedres al terra de la mina van oferir als companys petits, però bonics, exemplars de quars lletós i quars groguenc bastant ben cristal·litzat, barita cristal·litzada en "llibres", malaquita i òxids de manganès, a més de galena.

Va ser, sens dubte, una interessant manera de passar el matí de dissabte, molt a prop de casa, amb un resultat inesperat, i quasi sense fer quilòmetres...!

Minerals del lloc

Col·laboradors de la sortida i d'aquest document:

Organització i coordinació de la sortida: Ricard Ruiz, Jorgina Jordà i Carles Bel.

Disseny i creació d'aquest document: Carles Bel.

Fotografia: Javier Benito, Prudenci Gatell y Agustí Asensi.

Redacció del text: Ricard Ruiz.

Un especial agraïment a les persones que han col·laborat amb la seva presència a la sortida.

Organitzat pel Grup Mineralògic Català.